

Det er på tide, at vi får gennemført en liberalisering af adoptionslovgivningen, og i Venstre er vi bestemt positive over for yderligere liberaliseringer. Hvis der under udvalgsarbejdet skulle fremkomme forslag til yderligere liberaliseringer fra f.eks. Landsforeningen Adoption og Samfund, håber vi at kunne finde flertal for disse, og at de så medtages i forslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positive over for en liberalisering af adoptionslovgivningen. Og uden at blande os i debatten om, hvorvidt det er rimeligt at fremsætte et forslag nu, må vi da sige, at det jo så kan betyde, at der kommer mere gang i sagen.

Forslaget går ud på en smidiggørelse af reglerne om aldersforskellen og om, hvor mange børn der kan adopteres af den samme familie, og en styrkelse af adoptivforældrenes indflydelse i forbindelse med godkendelse af et adoptivbarn, og det synes vi er fornuftige tiltag, som vi kan støtte fra konservativ side.

Det er rigtigt, at vi under debatten om kunstig befrugtning gav udtryk for, at man burde se nærmere på reglerne på det her område, for vi er selvfølgelig klar over, at det ikke er nogen rutinesag at skaffe et barn et nyt sæt forældre, og selvfølgelig skal det offentlige vægte den opgave alvorligt, men man skal passe på, at man ikke kvæler lysten til at adoptere. Rent menneskeligt må jeg sige, at vi hellere vil lempe reglerne på dette område end gå med til, at man forsker i kunstig befrugtning i det uendelige.

I hele denne diskussion må vi også huske på, at de børn, der adopteres, kommer fra meget dårlige kår og har meget dårlige fremtidsudsigter.

I lyset af dette er det helt urimeligt, at man hindrer adoption med masser af bureaukrati, tekniske regler og godkendelsesprocedurer. Vi har den holdning, at det er en for lang og besværlig vej at komme igennem på dette område.

Til sidst vil vi også gøre opmærksom på, at man ved en lempelse af adoptionslovgivningen bør se på den ujævne praksis, der har udviklet sig i de amtslige samråds administration, og på, hvorvidt adoptionsnævnet er tilbøjeligt til at fremme en ensartet praksis. Det lyder urimeligt, at det kan være afhængigt af, hvilket amt man bor i, om man kan få en adoptionstilladelse. Afslagsprocenterne afviger simpelt hen for meget.

Samlet må vi sige, at der er mange grunde til at lempe adoptionslovgivningen, og som sagt er vi positive, og så håber vi, at forslaget i dag har udmøntet sig i, at der kommer gang i det nedsatte udvalg.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, jeg igennem det, som både ministeren og den socialdemokratiske ordfører sagde, kunne høre, at man selvfølgelig var glad for, at der var kommet liv i en debat, som vi har trængt til i mange, mange år.

Sagen er jo, at debatten har stået i stampe i mange år, og sagen er, at det har været noget underlig fordækt noget, som det har været vanskeligt at have med at gøre. De mennesker, der har været involverede i adoptioner, har også været forholdsvis maste, fordi de skulle gå så stille med dørene, mens sagerne stod på, for de kunne risikere at blive udsat for den ene eller den anden mærkværdige og vilkårlige behandling, synes vi jo tit.

Da Adoption og Samfund sidste år kom med sin bog, hvori der er en stribe succeshistorier om disse adoptioner, hvor det påvises, at når de omsider er lykkedes, er det også gået godt i forhold til så meget andet, vi ser i vores samfund, og hvori der faktisk også var nogle konstruktive forslag, var det et kolossalt løft i den offentlige debat om, hvad det er, der trænges til.

Og noget af det, jeg sådan set vil kritisere Fremskridtspartiet lidt for – som vi jo ellers støtter, for vi støtter jo intentionerne i forslaget – er, at man ikke også har taget de problemer med, som Adoption og Samfund gør opmærksom på, nemlig for det første, at man kunne nå frem til nogle andre procedurer – f.eks. at der burde være nogle kriterier, som er meget mere formelle, end de er i dag, hvor det er alt for skønspræget – og for det andet, at man bør sørge for at forberede vordende forældre meget, meget grundigt, inden de skal adoptere, så de er klar over, hvad det er, de går ind til, f.eks. via seminarer og andre former for forberedelse. Den type forslag fra en så erfaren organisation som Adoption og Samfund synes jeg det havde været godt om Fremskridtspartiet havde taget med i sit forslag.

Derudover vil jeg også besvære mig lidt over, at hele økonomidelen ikke er med, idet en af de store hindringer for adoptioner er, at man simpelt hen skal være så stinkende fuld af penge for at have råd til at adoptere. Der er noget barokt i, at folk siger: Vi har ikke råd til at adoptere, så vi